

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 28 december 2010

Nr 1234—1237

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1234	Statsrådets förordning om hållbar skötsel och användning av skog	4181
1235	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk	4191
1236	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 2 § 2 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring i den kamerala indelningen och i kommunindelningen	4195
1237	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om referensrätten på vissa bostadslån enligt lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsgar	4196

Nr 1234

Statsrådets förordning

om hållbar skötsel och användning av skog

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av skogslagen (1093/1996):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *brösthöjd* 1,3 meters höjd från marken eller från gränsen mot trädets rot del,

2) *trädets diameter* diametern uppmätt på bark i brösthöjd vinkelrätt mot trädets längdaxel,

3) *trädets höjd* avståndet från gränsen mot trädets rot del eller från marken till toppens högsta punkt,

4) *övre höjd* medelhöjden för de hundra grövsta träden per hektar i skogsbeståndet,

5) *grundyta* summan av de genomskärningsytorna som uppmätts på bark i brösthöjd för de växande träden i skogsbeståndet,

6) *medeldiameter* diametermedelvärdet för träden i skogsbeståndet vägt med trädens grundytorna,

7) *stamantal* antalet utvecklingsdugliga träd i skogsbeståndet vilkas diameter uppmätt i brösthöjd överstiger sju centimeter; alla utvecklingsdugliga plantor i ett plantbestånd räknas med i stamantalet,

8) *kompletterande plantor* utvecklingsdugliga plantor av sådana trädslag som producerar allmänt marknadsgillt virke eller används för specialändamål som ger tillräcklig ekonomisk avkastning under de förhållanden som råder på ståndorten,

9) *Norra Finland, Mellanfinland och Södra Finland* de områden som avses i punkt 2 i bilagan.

2 §

Regionalt skogsprogram

Det regionala skogsprogram som nämns i 4 § 2 mom. i skogslagen (1093/1996) ska innehålla

1) en allmän beskrivning av skogarnas och skogsbrukets tillstånd samt av utvecklingsbehoven och utvecklingsmålen,

2) en beskrivning av skogarnas biologiska mångfald med beaktande av de skyddsområden som inrättats med stöd av naturvårdslagen (1096/1996) och de områden där skogen endast i begränsad omfattning får användas för skogsbruk,

3) virkesproduktionen samt utvecklingsbehoven och utvecklingsmålen i fråga om den,

4) behoven av och syftet med att bevara skogarnas biologiska mångfald på det sätt som avses i 10 § 1—3 mom. i skogslagen,

5) målen för verksamhet enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk,

6) virkesförbrukningen och dess nuläge samt utvecklingsbehoven och utvecklingsmålen i fråga om virkesförbrukningen,

7) en beskrivning av den företagsverksamhet som ansluter sig till skogsbruket och förslag som främjar i synnerhet småföretagens verksamhet,

8) skogsbrukets sysselsättningseffekter och möjligheterna att utveckla dem samt förslag som främjar sysselsättningen,

9) en bedömning av programmets ekonomiska konsekvenser, konsekvenser för miljön och andra konsekvenser.

När programmet utarbetas ska skogscentralen samarbeta med de viktigaste skogsbruksaktörerna inom området, med landskapsförbunden samt med miljövårdsmyndigheterna och andra intressenter som behövs för utarbetandet av programmet. Forststyrelsen ska delta i utarbetandet av programmet beträffande den mark som är i dess besittning.

Programmet ses över vid behov, dock minst vart femte år.

3 §

Skogsbruksplan

Skogsbruksplanen som nämns i 4 a § i skogslagen ska innehålla

1) skogsägarens kontaktuppgifter, vem som har utarbetat planen och enligt vilka principer planen har utarbetats,

2) sammanfattande uppgifter om trädbeståndet, tillväxten, avverkningar och skogsvårdsarbeten samt en utvecklingsprognos,

3) beståndens läge på kartan, deras areal,

ståndorten, trädens ålder, utvecklingsstadium och virkesvolymen, de föreslagna skogsvårdsåtgärderna och åtgärdernas prioritet samt, när det gäller avverkning, avverkningsmetoden, uttagets struktur och tidpunkten för avverkningen, samt vid förnyelseavverkning dessutom en beskrivning av skogsförnyelsens arbetskedan,

4) information om särskilt viktiga livsmiljöer enligt 10 § i skogslagen, om fasta fornlämningar och övriga begränsningar av markanvändningen och skogsbruket.

Med uppdaterad skogsbruksplan avses en plan för vilken uppgifter samlats in för mindre än 20 år sedan i övre Lappland, för mindre än 15 år sedan i övriga Norra Finland och för mindre än tio år sedan i övriga Finland. Med övre Lappland avses det område som bildas av Enontekis, Utsjoki och Enare. Också en äldre skogsbruksplan anses vara uppdaterad, om uppgifterna i planen uppdaterats efter det att åtgärder utförts i skogen, om nya behov av åtgärder antecknas i planen och om trädbeståndets tillväxt årligen uppdateras.

2 kap.

Beståndsvårdande avverkning

4 §

Trädbestånd som lämnas att växa

Vid beståndsvårdande avverkning ska i första hand välväxande träd av god kvalitet i huvudsakligen de högsta kronskikten lämnas att växa. Efter beståndsvårdande avverkning ska det i skogsbeståndet finnas ett utvecklingsdugligt och tillräckligt jämnt fördelat trädbestånd åtminstone i den omfattning som avses i punkt 3 i bilagan. I de fall som punkt 3 i bilagan inte gäller, bestäms minimitätheten för ett utvecklingsdugligt trädbestånd enligt ståndortens och de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper.

Minimigrundyten för det trädbestånd som vid beståndsvårdande avverkning lämnas att växa i det skyddsskogsområde som avses i 4 kap. i skogslagen samt i Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä är en kvadratmeter mindre per hektar än minimigrundyten i Norra Finland enligt punkt 3 i

bilagan. I områdena ovan är minimistamantalet enligt punkt 3 i bilagan för under 12 meter långa barrträdsbestånd 100 stammar lägre än stamantalet i Norra Finland enligt punkt 3 i bilagan.

Körstråk som dragits med tanke på virkestransport samt diken och dikeslinjer inräknas i skogsbeståndets areal när tätheten för ett utvecklingsdugligt trädbestånd beräknas. På ett dikat område kan tätheten för ett utvecklingsdugligt trädbestånd efter beståndsvårdande avverkning vara högst 10 procent lägre än tätheten enligt punkt 3 i bilagan.

5 §

Underskridning av minimiantalet träd som ska lämnas

Den minimitäthet för utvecklingsdugliga trädbestånd som anges i punkt 3 i bilagan får underskridas, om ståndorten är bergig eller där uppdrivs tvåsiktad skog eller skog som på något annat sätt avviker från jämnårig skog, eller av annan särskild anledning.

Den särskilda anledning som avses 1 mom. ska anges i anmälan om användning av skog.

6 §

Skadade eller sjuka träd

Skadade eller sjuka träd räknas inte in i det utvecklingsdugliga trädbestånd som avses i 4 och 5 §. En skada anses ha uppstått till följd av drivning, om veden skadats eller om barken på ett eller flera ställen är skadad ända in till basten på ett område som är större än sammanlagt 12 kvadratcentimeter. Skador på rötterna beaktas bara, om de finns på ett avstånd av högst en meter från stammens mittpunkt. Skador på rötter som är mindre än två centimeter tjocka beaktas dock inte.

7 §

Skyldighet att åstadkomma nya trädbestånd

Den skyldighet att åstadkomma återväxt som avses i 8 § 1 mom. i skogslagen anses ha uppkommit efter beståndsvårdande avverkning, om det utvecklingsdugliga trädbeståndet till följd av avverkning understiger mini-

mitätheten för ett utvecklingsdugligt trädbestånd i punkt 3 i bilagan och åstadkommandet av ett nytt trädbestånd är ändamålsenligare i ekonomiskt hänseende än att låta trädbeståndet fortsätta växa.

3 kap.

Förnyelseavverkning

8 §

Krav på trädbeståndets grovlek och ålder

Trädbeståndet är tillräckligt grovt för förnyelseavverkning, om dess medeldiameter uttryckt i centimeter är minst den som anges i punkt 4 i bilagan. Kraven på grovlek beaktas emellertid inte om medelåldern för ett skogsbestånd är minst den som anges i punkt 5 i bilagan.

När man bedömer om en förnyelseavverkning får vidtas beaktas inte de träd som skulle gå att avlägsna genom beståndsvårdande avverkning.

I skyddsskogsområdet och i Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä ska medelåldern enligt 1 mom. vara tio år högre än i Norra Finland i övrigt. I ovannämnda områden är trädbeståndets minimigrovlek en centimeter mindre än i Norra Finland i övrigt enligt punkt 4 i bilagan.

9 §

Avvikelse från kraven på trädbeståndets grovlek och ålder

Sådana andra motsvarande särskilda skäl enligt 5 a § 2 mom. i skogslagen som talar för en förnyelseavverkning innan det föreskrivna kravet på grovlek eller ålder har uppfyllts, är att tillväxten är dålig eller att den ekonomiska avkastningen är obetydlig på grund av olämplig ståndort eller dålig kvalitet, gleshet eller sjukdom hos trädbeståndet. Särskilda skäl anses också föreligga när det är fråga om för specialändamål anlagda skogsbestånd, såsom julgransodling, odling av energived eller produktion av specialvirke, eller när det gäller sådana bestånd där det med tanke på den ekonomiska avkastningen

är ändamålsenligare att förnya skogsbeståndet än att låta det fortsätta växa.

De särskilda skäl som avses 1 mom. ska anges i anmälan om användning av skog.

10 §

Förutsättningar för naturlig förnyelse

Förutsättningarna för en naturlig förnyelse är att det på förnyelseytan eller vid kanten av den finns tillräckligt med träd av god kvalitet av trädslag som är utvecklingsdugliga i ekonomiskt hänseende på förnyelseytan och att träden förmår producera tillräckligt med frö eller att det på förnyelseytan finns tillräckligt med sådant plantmaterial som vid förnyelseavverkning förblir utvecklingsdugligt i ekonomiskt hänseende.

En naturlig förnyelse av bestånd med asp och hybridasp kan ske genom rotskott.

Vid naturlig förnyelse av gran ska en klar plantsättning ha skett på förnyelseytan redan innan förnyelseavverkningen företas.

Om kantskogen används för att producera frö vid naturlig förnyelse av barrträd, kan det område som förnyas naturligt sträcka sig högst 50 meter från kantskogen, om det inte på förnyelseytan redan finns tillräckligt med sådant plantmaterial som förblir utvecklingsdugligt vid förnyelseavverkning.

11 §

Åtgärder för åstadkommande av återväxt

Åtgärder för anläggande av plantbestånd enligt 8 § 2 mom. i skogslagen både vid naturlig förnyelse och vid skogsodling är röjning av träd och buskar som hindrar anläggandet av plantbestånd samt markberedning. Om vattenhushållningen på en torvmark på grund av förnyelseavverkningen har förändrats så mycket att åstadkommandet av ett plantbestånd enligt 8 § 1 mom. i skogslagen äventyras, omfattar åtgärderna även reglering av vattenhushållningen.

Ädla lövträd och enskilda gamla träd som lämnas kvar på förnyelseytan och bibehåller den biologiska mångfalden, såsom resliga aspar, sälgar och björkar eller grupper av sådana sparade träd, murkna träd eller utveck-

lingsdugliga trädgrupper, betraktas inte som sådana i 1 mom. avsedda träd eller buskar som hindrar anläggandet av plantbestånd.

Om det vid naturlig förnyelse av skog inte har skett någon klar plantsättning före förnyelseavverkningen, ska på området företas markberedning, utom på försumpad momark och torvmark. På Kajanalands, Norra Österbottens och Lapplands skogscentralers verksamhetsområde ska dock markberedning företas också på försumpad momark, om ingen klar plantsättning vid naturlig förnyelse har skett före förnyelseavverkningen.

12 §

Naturlig förnyelse

Vid naturlig skogsförnyelse är de åtgärder enligt 8 § 3 mom. i skogslagen som upprätthåller förutsättningarna för plantsättning markberedning, röjning av träd och buskar som hindrar plantsättningen samt bekämpning av örter, gräs och sly.

Vid naturlig skogsförnyelse ska det på förnyelseytan finnas en tillräcklig mängd sådana naturligt uppkomna plantor och vid behov kompletterande odlade plantor som har förutsättningar att utvecklas till ett plantbestånd som avses i 8 § 1 mom. i skogslagen

1) på ett skyddsskogsområde inom 15 år efter det att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts,

2) i Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä, utom på skyddsskogsområden, inom 12 år efter det att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts,

3) i Kuusamo och Taivalkoski samt på Lapplands skogscentralers område, utom på områden enligt 1 och 2 punkten, inom sju år efter det att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts,

4) på Kajanalands skogscentralers område samt på Norra Österbottens skogscentralers område, utom på områden enligt 3 punkten, inom fem år efter det att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts, samt

5) i resten av landet inom tre år efter det att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts.

13 §

Skogsodling

Vid förnyelse av skog genom odling hör utöver de åtgärder som avses i 11 § 1 mom. dessutom plantering och sådd till anläggningsåtgärderna. Vid förnyelse genom odling ska användas tillräckligt med skogsodlingsmaterial som till sitt ursprung samt även i fråga om kvalitet, storlek och hälsotillstånd och i fråga om övriga egenskaper lämpar sig för förhållandena på förnyelseytan.

14 §

Användning av olika trädslag

Ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd som avses i 8 § 1 mom. i skogslagen ska lämpa sig för ståndorten. Lämpliga ståndorter för trädslag som avses i 8 a § i skogslagen framgår av punkt 6 i bilagan.

Övriga i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugliga trädslag som hör till Finlands naturliga flora enligt 8 a § 1 mom. i skogslagen är lönn, klibbal, ek, vresalm, skogsalm, lind och ask. De ovan nämnda trädslagen samt sibirisk lärk och hybridasp kan vara utvecklingsdugliga i ekonomiskt hänseende endast om de producerar allmänt marknadsgillt virke eller används för specialändamål som ger tillräcklig ekonomisk avkastning under de förhållanden som råder på ståndorten. Vid bedömningen av deras utvecklingsduglighet beaktas deras naturliga krav på ståndorten samt deras utbredningsområde.

15 §

Bedömningsgrunder för utvecklingsdugliga plantbestånd

Vid bedömning av om ett plantbestånd är utvecklingsdugligt i ekonomiskt hänseende ska man beakta förnyelseytans geografiska läge, bördighet och ytvegetation samt plantbeståndets huvudträdslag. Ett plantbestånd är

utvecklingsdugligt i ekonomiskt hänseende på det sätt som avses i 8 § 1 mom. i skogslagen och det hotas inte omedelbart av annan vegetation när plantorna av plantbeståndets huvudträdslag vad kvaliteten och måtten beträffar har förutsättningar att utvecklas till ett i ekonomiskt hänseende värdefullt skogsbestånd och det på förnyelseytan finns nödvändigt antal plantor tillräckligt jämnt fördelade.

Ett plantbestånd ska per hektar ha minst tillräckligt jämnt fördelade plantor av sådana i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugliga trädslag som avses i 8 a § i skogslagen

1) på Lapplands skogscentralers verksamhetsområde

a) i talldominerade plantbestånd 1100 plantor,

b) i grandominerade plantbestånd 1000 plantor,

c) i lövträdsdominerade plantbestånd 1000 plantor,

2) på andra skogscentralers verksamhetsområde

a) i talldominerade plantbestånd 1300 plantor,

b) i grandominerade plantbestånd 1200 plantor,

c) i lövträdsdominerade plantbestånd 1000 plantor.

Vilket trädslag som är dominerande i plantbeståndet bestäms utgående från antalet utvecklingsdugliga plantor.

I de minimiantal som nämns i 2 mom. kan utöver plantor av i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugliga trädslag inräknas 20 procent kompletterande plantor. På Lapplands skogscentralers verksamhetsområde kan som kompletterande plantor i minimiantalen inräknas 50 procent glasbjörk.

När minimiantalet ekonomiskt utvecklingsdugliga plantor räknas kan bara den ena av två plantor på mindre än 0,5 meters avstånd från varandra inräknas i minimiantalet. Skadade, sjuka eller tvinvuxna plantor och plantor som till storleken är klart olämpliga för plantbeståndet beaktas inte när antalet plantor räknas.

Om det på förnyelseytan finns trädgrupper som är utvecklingsdugliga, räknas deras växtyta inte in i förnyelseytans areal när antalet utvecklingsdugliga plantor räknas.

16 §

Åtgärder som ska betraktas som rimliga för prövning av om skyldigheten att åstadkomma återväxt ska förfalla

Vid prövning av om den skyldighet att åstadkomma återväxt som avses i 8 § 1 mom. i skogslagen förfaller, ska det beaktas om sådana åtgärder enligt 10—14 § i denna förordning som är att betrakta som rimliga har vidtagits vid en tidpunkt som ur skogs-vårdssynvinkel är riktig och om tillräcklig omsorg då har iakttagits samt om en misslyckad förnyelse har berott på en sådan förö-delse i naturen som det rimligtvis inte har varit möjligt att bereda sig på i förväg.

4 kap.

Särskilt viktiga livsmiljöer

17 §

Definition av särskilt viktiga livsmiljöer

I 10 § 2 mom. i skogslagen avses med

1) i 1 punkten nämnda omedelbara närmiljöer de zoner där trädbeståndet och buskskiktet samt närheten till permanent vatten skapar vegetationsförhållanden och ett mikroklimat som skiljer sig från omgivningen,

2) i 2 punkten nämnda kärr bördiga kärr, där det finns krävande och frodig vegetation som uppkommit som resultat av långvarig ostörd utveckling,

3) i 3 punkten nämnda bördiga mindre lundområden endast lundområden som skiljer sig tydligt från sin omgivning på grund av sin krävande vegetation,

4) i 4 punkten nämnda odikade torvmarker en odikad torvmark även när enstaka diken har grävts på torvmarken men dessa inte har torrlagt torvmarken,

5) i 5 punkten nämnda livsmiljöer, i allmänhet minst tio meter djupa klyftor och raviner med branta väggar i berggrunden eller mineraljordar, om en från omgivningen avvikande vegetation är utmärkande för dem,

6) i 6 punkten nämnda livsmiljöer, i allmänhet minst tio meter höga stup och skogsbestånd direkt vid stupens nedre del som skuggas av dem och där det till följd av

förvittringsprodukter finns krävande vegetation som avviker från den övriga skogsom-givningen,

7) i 7 punkten nämnda livsmiljöer med i punkten avsedda sandfält, berg i dagen, stenbunden mark, blockfält, trädfattiga torvmarker och svämängar, om utmärkande för dem är särskilda fuktighetsförhållanden, näringssituationen samt trädbestånd som förblivit i ett tillstånd som påminner om naturtillstånd med gamla överståndare eller torrakor och murkna träd.

18 §

Särskilt viktiga livsmiljöer i naturtillstånd

De särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § 2 mom. i skogslagen anses befinna sig i naturtillstånd eller i ett tillstånd som påminner om detta när deras med tanke på den biologiska mångfalden väsentliga särdrag har bevarats trots människans tidigare verksamhet eller när livsmiljön har behandlats i enlighet med 19 §. Närmiljöerna för de småvatten som avses i 10 § 2 mom. 1 punkten i skogslagen kan anses vara i ett tillstånd som påminner om naturtillstånd även när vattnets kvalitet i småvattnen har försämrats eller strömförhållandena har förändrats på grund av människors verksamhet.

19 §

Behandlingen av särskilt viktiga livsmiljöer

Skötsel och användning så att livsmiljöernas särdrag bevaras i sådana särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § 2 och 3 mom. i skogslagen är i allmänhet försiktig avverkning, fällning av enskilda träd, upptagning av enskilda fläckar med hacka, plantering av träd, sådd av frön, virkestransport vid tjäle eller på snötäckt mark samt andra åtgärder som inte skadar livsmiljöns särdrag. Sådan ovannämnd skötsel och användning så att livsmiljöernas särdrag bevaras är dock inte förnyelseavverkning, markberedning som märkbart skadar den för ståndorten utmärkande växtligheten, dikning, byggande av skogsväg, rensning av bäckar och rännilar, användning av kemiska bekämpningsmedel,

odling av träd som inte hör till Finlands naturliga flora och inte heller andra åtgärder som väsentligt förändrar trädbeståndets beskuggande och skyddande inverkan.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

20 §

Avverkning av klena trädbestånd

Om trädbeståndets medeldiameter före avverkningen är högst 13 centimeter, betraktas avverkningen som en sådan avverkning av ett klen trädbestånd som avses i 14 § 2 mom. 3 punkten i skogslagen.

21 §

Begränsning av tillämpningsområdet

Denna förordning tillämpas inte på sådana

Helsingfors den 21 december 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

avverkningar enligt 28 § i skogslagen på vilka tillämpas lagen om enskilda skogar (412/1967) och förordningen om enskilda skogar (300/1991).

6 kap.

Ikraftträdande

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Genom denna förordning upphävs skogsförordningen (1200/1996) och jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen (224/1997). Skogsförordningens 12 § 1 mom. förblir dock i kraft.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Forstrådet Marja Hilska-Aaltonen

1. Definitioner

I denna bilaga avses med

- 1) *momark* en ståndort där mineraljorden är närmare markytan än 30 centimeter,
- 2) *torvmark* en ståndort där mineraljorden är på minst 30 centimeters djup,
- 3) *lundartad mo* momark av harsyra-blåbärstyp, pyrolatyp, skogsnäva-harsyra-blåbärstyp eller skogsnäva-blåbärstyp,
- 4) *torvmark som är lika näringsrik som lundartad mo* ört- och gräskärr, örtrikt starrkärr, egentligt brunmosskärr eller örttorvmo,
- 5) *frisk mo* mokärr, momark av blåbärstyp, lingon-blåbärstyp, väggmossa-blåbärstyp eller getpors-blåbärstyp,
- 6) *torvmark som är lika näringsrik som frisk mo* blåbärskärr, örtrik starrmyr, egentligt starrkärr, örtrik starrmossa, egentlig brunmossmyr, egentlig brunmossa eller blåbärstorvmo,
- 7) *torr mo* momark av lingontyp, kråkbär-lingontyp, kråkbär-blåbärstyp eller odonkråkbär-blåbärstyp,
- 8) *torvmark som är lika näringsrik som torr mo* lingonkärr, kärrmyr, klotstarrmyr, klotstarrkärr, egentlig starrmyr, tuvdunstarrmyr, egentlig starrmossa eller lingontorvmo,
- 9) *karg mo* momark av ljungtyp, kråkbär-ljungtyp eller blåbär-ljung-lavtyp,
- 10) *torvmark som är lika näringsrik som karg mo* rismyr, tuvdunmyr, lågstarrmyr, lågstarrhöljemossa eller ristorvmo.

2. Områden

Norra Finland:

Verksamhetsområdet för Lapplands skogscentral, kommunerna Hyrynsalmi, Puolanka och Suomussalmi inom verksamhetsområdet för Kajanalands skogscentral och kommunerna Ii, Kuusamo, Pudasjärvi, Taivalkoski och Yli-Ii inom verksamhetsområdet för Norra Österbottens skogscentral

Mellanfinland:

- Kommunerna som hör till verksamhetsområdet för Norra Österbottens och Kajanalands skogscentraler förutom de kommuner som hör till Norra Finland,
- verksamhetsområdena för Södra Österbottens, Norra Savolax och Norra Karelen skogscentraler,
- följande kommuner som hör till verksamhetsområdet för Kustens skogscentral: Jakobstad, Karleby, Kaskö, Korsholm, Korsnäs, Kristinestad, Kronoby, Larsmo, Malax, Nykarleby, Närpes, Pedersöre, Vasa och Vörå,
- följande kommuner som hör till verksamhetsområdet för Sydvästra Finlands skogscentral: Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää och Karvia,
- följande kommuner som hör till verksamhetsområdet för Birkalands skogscentral: Kihniö, Mänttä-Vilppula, Parkano, Ruovesi, Virdois och Ylöjärvi,
- de kommuner som hör till verksamhetsområdet för Mellersta Finlands skogscentral, förutom kommunerna Kuhmoinen och Luhanka,
- kommunerna Kangasniemi och Pieksämäki, som hör till verksamhetsområdet för Södra Savolax skogscentral

Södra Finland:

Verksamhetsområdena för Tavastlands-Nylands och Sydöstra Finlands skogscentraler och de kommuner inom verksamhetsområdena för Kustens, Sydvästra Finlands, Birkalands, Mellersta Finlands och Södra Savolax skogscentraler som inte hör till Mellanfinland

3. Beståndstäthet i ett skogsbestånd efter beståndsvårdande avverkning

Dominerande trädslag och ståndort		Trädbeståndets övre höjd i meter						
		Under 12	Minst 12	Minst 14	Minst 16	Minst 18	Minst 20	Minst 22
		Stamantal, st/ha	Grundyta, m ² /ha					
1	Södra och Mellanfinland	800	10	12	14	15	16	16
	Norra Finland	700	9	11	13	14	14	—
2	Södra Finland	800	9	11	13	15	15	15
	Mellanfinland	700	9	11	13	14	14	14
	Norra Finland	700	8	10	12	12	12	—
3	Södra och Mellanfinland	800	9	11	12	13	13	—
	Norra Finland	700	8	10	11	11	11	—
4	Södra och Mellanfinland	700	8	9	10	10	10	—
	Norra Finland	600	7	9	9	9	—	—
5	Södra och Mellanfinland	600	—	7	9	11	12	—
	Norra Finland	500	—	7	9	10	—	—
6	Södra och Mellanfinland	700	—	7	9	10	10	—
	Norra Finland	600	—	7	9	10	—	—

På torvmarker som är lika näringsrika som ståndorterna 1–6 i tabellen tillämpas samma minimigränser.

Tabellens radrubriker:

- 1: grandominerade skogsbestånd på lundartad mo
- 2: tall- och grandominerade skogsbestånd på frisk mo
- 3: talldominerade skogsbestånd på torr mo
- 4: talldominerade skogsbestånd på karg mo
- 5: vårtbjörksdominerade skogsbestånd på frisk mo eller näringsrikare momark
- 6: glasbjörksdominerade skogsbestånd på frisk mo eller näringsrikare momark

4. Förnyelseavverkning och trädbeståndets grovlek

Dominerande trädslag och ståndort	Norra Finland cm ¹	Mellanfinland cm ¹	Södra Finland cm ¹
Tall			
Frisk eller näringsrikare mo	22	23	25
Torr mo	21	22	24
Karg mo	20	20	20
Gran			
Lundartad eller näringsrikare mo	22	23	25
Frisk mo	21	22	23
Vårtbjörk			
Lundartad eller näringsrikare mo	20	23	24
Frisk mo	20	22	23
Glasbjörk	18	20	20

¹⁾ medeldiameter i centimeter

5. Medelåldern för ett skogsbestånd

Dominerande trädslag och ståndort	Norra Finland år	Mellanfinland år	Södra Finland år
Tall			
Frisk eller näringsrikare mo	80	70	60
Torr mo	90	80	70
Karg mo	110	90	80
Gran			
Lundartad eller näringsrikare mo	90	70	60
Frisk mo	100	80	70
Vårt- och glasbjörk			
Lundartad eller näringsrikare mo	50	50	50
Frisk mo	50	50	50

6. Förnyelseavverkning och utvecklingsdugliga trädslag

Utvecklingsdugliga trädslag på olika ståndorter är:
1) tall på lundartad mo och kargare momark och på motsvarande torvmark,
2) gran på frisk mo och näringsrikare momark och på motsvarande torvmark,
3) vårtbjörk på frisk mo och näringsrikare momark,
4) glasbjörk på torvmark och i förumpade delar av momark samt på kompakt ler- eller mjälhaltig mark,
5) asp på lundartad mo och näringsrikare momark,
6) i skyddsskogsområden alla i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugliga trädslag som hör till Finlands naturliga flora, om trädens naturliga utbredningsområde sträcker sig till skyddsskogsområdet.

Nr 1235

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk**

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från jord- och skogsbruksministeriet,

ändras i statsrådets förordning om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (26/2007) 2 och 3 §, 6 § 1 mom., 9 § och 12 § 1 mom. samt

fogas till förordningen nya 2 a, 8 a och 13 a § samt en ny 10 §, i stället för den 10 § som upphävts genom lag 1787/2009, som följer:

2 §

Produktion av jordbruksprodukter

Svampodling anses också som produktion av sådana jordbruksprodukter som avses i bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Som verksamhet inom den primära förädlingen anses sådan verksamhet i vilken den förädlade produkten när den släpps ut på marknaden fortfarande är en sådan jordbruksprodukt som avses i bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och åtminstone en del av det råmaterial som används för produkterna har producerats på avträdarens eller den förbindelsegivande förvärvarens eller det förbindelsegivande bolagets gårdsbruksenhet.

Som bedrivande av jordbruk betraktas inte serviceproduktion direkt eller indirekt med hjälp av levande djur.

2 a §

Verksamhet inom den primära förädlingen på en gårdsbruksenhet

Vid tillämpning av lagen om avträdelsestöd avses med bedrivande av jordbruk enligt

2 § 1 mom. även den verksamhet som i samband med primärproduktion utövas inom den primära förädlingen på den gårdsbruksenhet som avträdelserna gäller och som gäller

1) rengöring av jordbruksprodukter, motsvarande iordningställande, infrysning, torkning och packning,

2) styckning, torkning, rökning, varmrökning av kött och odlad fisk samt motsvarande behandling av andra ätliga delar av djur,

3) finfördelning av potatis, rotfrukter och grönsaker,

4) sådan konservering av bär, frukt och grönsaker där den konserverande ingrediensen inte ändrar beskaffenhet eller det i konserveringen inte används tillsatser,

5) framställning av mjöl, malt eller stärke av spannmål,

6) tillverkning av grädde, surmjölk, naturlig yoghurt och smör av mjölk,

7) tillverkning av produkter för produktion av värmeenergi av andra växter än träd som odlats för energiproduktion.

Som bedrivande av jordbruk anses den i 1 mom. avsedda verksamheten endast om syftet är en första försäljning till återförsäljare eller vidareförädlare genom primärproducentens försorg eller tillverkning av en produkt för en sådan försäljning. Primärpro-

ducentens försäljning av en produkt till en slutanvändare anses inte vara bedrivande av jordbruk om försäljningen sker i separata lokaler som reserverats för detta ändamål.

3 §

Villkor som gäller gårdsbruksenheten

Som överlåtelse som i enlighet med 11 § 2 mom. i lagen om avträdelsetöd hindrar erhållande av avträdelsetöd räknas inte

1) överlåtelse som avträddaren visar att har berott på tvingande ekonomiska svårigheter och utan vilken avträddarens möjligheter att fortsätta bedriva jordbruk klart äventyrats,

2) överlåtelse till en förvärvare som avses i 15 § i lagen om avträdelsetöd eller ett bolag som avses i 18—21 § i lagen om avträdelsetöd sker genom överlåtelse av gårdsbruksenhetens resterande åkermark till samma förvärvare eller bolag,

3) överlåtelse som har förbättrat möjligheterna för andra lantbruksföretagare i området att bedriva jordbruk och på grund av vilken erhållandet av avträdelsetöd hade varit möjligt vid avträdelsetöden med hänsyn till avståndet mellan förvärvarens gårdsbruksenhet och det överlåtna området,

4) överlåtelse till kommunen eller staten för annat ändamål än som tomtmark, när kommunen eller staten skulle ha haft rätt att lösa in det överlåtna området med stöd av förköpslagen (608/1977), naturvårdslagen (1096/1996), markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller landsvägslagen (503/2005),

5) överlåtelse till närings-, trafik- och miljöcentralen eller Lantmäteriverket när ett ny-skifte blivit anhängigt på det sätt som avses i 68 § i fastighetsbildningslagen (554/1995),

6) sådana små överlåtelser för andra ändamål som utgör högst tio procent av åkermarken på avträddarens gårdsbruksenhet före överlåtelsetöden eller, om denna andel är mindre än två hektar, högst två hektar åkermark.

6 §

Inkomst av företagsverksamhet

Med inkomst av företagsverksamheten på

gårdsbruksenheten avses jordbruksinkomsten, den företagarinkomst som förvärvaren får för den kompletterande verksamhet som bedrivs på gårdsbruksenheten samt skogsbruksinkomsten, för vilken den inkomst som motsvarar skogens hållbara avverkningsmängd används som grund. Jordbruksinkomsten räknas ut genom att de till jordbruket hänförliga rörliga och fasta kostnaderna, avskrivningarna och räntorna på skulder dras av från intäkterna av jordbruket. Företagarinkomsten av den kompletterande verksamhet som bedrivs på gårdsbruksenheten räknas ut på motsvarande sätt som jordbruksinkomsten. Som avskrivningar som hänförs till jordbruket betraktas dock alltid minst 3 400 euro om året oberoende av antalet förvärvare om gårdsbruksenheten överläts för gemensam odling.

8 a §

Avståndet till tillskottsmarken

Avståndet mellan den tillskottsmark som överläts och förvärvarens driftcentrum får inte överstiga 20 kilometer. Avståndet till den tillskottsmark som överläts får dock vara högst 30 kilometer om

1) tillskottsmarken gränsar till förvärvarens gårdsbruksenhetens åkerområde, eller

2) en väsentlig del av åkrarna på förvärvarens gårdsbruksenhet ligger på högst tre kilometers avstånd från tillskottsmarken.

Avståndet från arrendatorns driftcentrum till den utarrenderade tillskottsmarken får inte överstiga fem kilometer.

Avståndet från driftcentrumet eller åkerområdet till den tillskottsmark som överläts eller utarrenderas räknas längs en väg som är farbar med en jordbruksmaskin.

9 §

Inkomst av företagsverksamhet vid skifte av en gårdsbruksenhet eller vid överlåtelse av en gårdsbruksenhet för separat odling

Vid skifte av en gårdsbruksenhet där inkomsten av företagsverksamhet överstiger 50 000 euro, anses de avskrivningar som hän-

för sig till jordbruket vid beräkningen av inkomsten av företagsverksamhet på den gårdsbruksenhet som skiftas alltid uppgå till minst 10 000 euro per år, och vid beräkningen av motsvarande inkomst på sådana gårdsbruksenheter som bildas och för vilka avträdas eller är avsikten att avträda med avträdelsetöd till 5 000 euro per år för en inkomst av företagsverksamhet på 25 000 euro.

När en generationsväxling genomförs på en gårdsbruksenhet så att en gårdsbruksenhet överlåts till flera förvärvare för att odlas separat räknas det i 24 § 1 mom. 2 punkten i lagen om avträdelsetöd avsedda minimibeloppet av företagsinkomsten skilt för varje gårdsbruksenhet som överlåts separat så som föreskrivs i 6 §, förutom att beloppet av de avskrivningar som hänför sig till jordbruket alltid anses uppgå till minst 5 000 euro per år.

10 §

Behållning av åkerområde

Av den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsetöden kan behållas ett åkerområde som är större än två hektar, men mindre än tre hektar om

1) det till den fastighetsregisterenhet som är föremål för avträdelsetöden hör ett särskilt skifte som det inte är ändamålsenligt att överlåta till förvärvaren på grund av dess läge, form eller lämplighet för odling,

2) det område som behålls har naturliga gränser,

3) det område som behålls är en del av ett traditionellt landskap och inte heller i förvärvarens besittning väsentligt skulle öka gårdsbruksenhetens livsduglighet,

4) det område som behålls inte för förvärvaren lämpar sig för produktionsverksamhet på grund av områdets läge, form eller lämplighet för odling, eller

5) det områdes som behålls användningsändamål enligt en fastställd generalplan är något annat än jordbruk.

12 §

Fastställande och betalning av förskott

Jord- och skogsbruksministeriet fastställer

senast den 25 november varje år beloppet av förskottet för nästa kalenderår för de kostnader som pensionsanstalten föranleds av avträdelsetöden som sker åren 2007—2014, på basis av de faktiska kostnader som pensionsanstalten angett och utgiftsstaten för det kommande året. Senast den 25 juni det år som följer efter året då förskottet fastställts fastställer ministeriet det slutliga belopp av kostnaderna för avträdelsetöden för föregående kalenderår som avses i 67 § 1 mom. i lagen om avträdelsetöd och justerar samtidigt förskottsposternas belopp för årets senare hälft. Dessutom justerar ministeriet senast den 25 november varje år beloppet av den förskottspost som skall betalas för december.

13 a §

Förvaltningskostnader som ersätts

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ersätts följande skäligen kostnader som orsakas av verkställigheten av systemet med avträdelsetöd:

1) personalkostnader till den del det är fråga om uppgifter i anslutning till ansökan om avträdelsetöd, beviljande, betalning, uppföljning och återkrav eller betalning av kapitalvärde,

2) personal- och anskaffningskostnader för skapande av nödvändiga informationssystem samt upprätthållande och användning av dessa vid skötseln av systemet med avträdelsetöd,

3) kostnader i anslutning till besittning och användning av en fastighet till den del fastigheten används som arbetsutrymme för den personal som avses i 1 punkten eller användningen av utrymmet annars väsentligt hör samman med verkställigheten av systemet med avträdelsetöd, och

4) material-, rese-, utbildnings- och motsvarande kostnader, som direkt eller annars i väsentlig grad beror på verkställigheten av systemet med avträdelsetöd.

Beloppet av de förvaltningskostnader som ersätts kan variera årligen, men om kostnaderna varierar avsevärt ska förvaltningskostnadernas skälighet vid behov anges enligt kostnadsslag.

Vid bedömningen av förvaltningskostnadernas skälighet kan kostnaderna jämföras med andra kostnaderna för andra motsvarande uppgifter vid lantbruksföretagarnas pensionsanstalt samt vid behov med andra försäkringsanstalters kostnader för uppgifter som kan jämföras med de uppgifter som följer av verkställigheten av systemet med avträdelsetöd.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

På de ansökningar som är anhängiga när förordningen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet om

avträdelserna sker senast den 31 december 2010.

Om ett villkorligt beslut har givits senast den 31 december 2010 och avträdelserna sker senast den 28 februari 2010 tillämpas avträdelserna 3, 6, 9 och 10 § i förordningen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (26/2007) sådana som dessa bestämmelser lydte vid ikraftträdandet utan hinder av att enligt det villkorliga beslutet avträdelserna borde ha skett senast den 31 december 2010.

Det i förordningens 12 § 1 mom. avsedda beloppet av förskottet för år 2011 fastställs senast den 31 december 2010.

Helsingfors den 21 december 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Lagstiftningsråd *Katriina Pessa*

Nr 1236

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av 2 § 2 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring i den kamerala indelningen och i kommunindelningen**

Utfärdad i Helsingfors den 16 december 2010

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras 2 § 2 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring i den kamerala indelningen och i kommunindelningen (998/2010) som följer:

2 §

Delgivning av beslut

— — — — —
Sedan ett beslut som avses i 1 mom. eller ett beslut som fattats vid fastighetsförrättning med stöd av 46 § i kommunindelningsslagen har vunnit laga kraft ska fastighetsregisterföraren sända en kopia av beslutet till finansministeriet, magistraten, skatteförvaltningen och

kommunerna i fråga. Om jorddomstolen har ändrat beslutet på grund av ändringssökande, ska fastighetsregisterföraren sända en kopia också av jorddomstolens beslut till de ovan nämnda myndigheterna samt informera de ägare som avses i 1 mom. om jorddomstolens beslut till de delar jorddomstolen inte har gjort detta.

—
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 16 december 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Äldre regeringssekreterare Elma Solonen

Nr 1237

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om referensräntan på vissa bostadslån enligt lagen om finansiering av renhushållning och
naturnäringar**

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar att den referensränta som skall användas som ränta på bostadslån som avses i 58 § 2 mom. lagen om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (242/2002) är 1,49 procent från och med den 1 januari 2011.

Helsingfors den 17 december 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Överinspektör Hannu Porkola

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1234—1237, 2 ark